

Terrassenc de l'Any 2011

Dolors Glòria Oliva Fonollosa

**Autor Glossa: J.Miquel Villagrasa
Rodés**

Anem a descriure una història d'horitzons, de veure més enllà de les nostres fronteres sense moure'ns de casa. Com si tots, per un moment, fóssim convidats per la següent terrassenca de l'Any 2011, la Glòria Oliva, a acompanyar-la al balcó de casa seva. Una terrasetta petita a la planta dotze d'un edifici al centre de Terrassa.

Dins una casa atapeïda de records i quadres magnífics, la Glòria Oliva ens convida a acompanyar-la al balcó a on podrem gaudir d'una vista magnífica de la nostra ciutat. Recorrem amb la Glòria les siluetes destacades dels edificis emblemàtics Terrassa. i ella ens apunta més enllà i afirma: "En dies clars, podem veure un mar magnífic des d'aquí".

Amb aquesta mirada envers horitzons que altres no intuïm, trobem la imatge perfecta per descriure la terrassenca de l'any. Una dona implicada en la seva ciutat que des de fa més de 50 anys ha sabut veure per sobre les siluetes de Terrassa per sumar la ciutat al projecte d'ajuda al tercer Món de Mans Unides.

Nascuda a Terrassa fa 84 anys, de pare manresà i mare terrassenca, va adquirir de la seva família i, més concretament de l'àvia, una devoció religiosa que ha marcat el seu camí a la vida. Potser afavorit el mateix perquè durant la guerra ella i la seva mare van salvar-se per poc d'una de les dues úniques bombes que van caure a la capital del Bages.

A la seva història sempre hi ha una implicació paral·lela entre la seva vida personal i la implicació religiosa. Així, ja des de petita va compaginar els estudis a les Carmelites i posteriorment la carrera de magisteri, amb un paper destacat dins la parròquia i dins les dones d'Acció Catòlica. Des de benjamina, secretària o aspirant, sempre va exercir responsabilitats dins l'organització. Així que no és d'estranyar que faci més de 54 anys que formi part del consell pastoral i encapçalés l'any 1960, com a presidenta d'Acció Catòlica, l'arribada de Mans Unides a la nostra ciutat.

Aquell any des d'Acció Catòlica es llençà una campanya contra la fam al món amb una col·lecta a parròquies i escoles destinada als més desfavorits. Una iniciativa que ara, més de mig segle després, està institucionalitzada arreu cada segona setmana de febrer.

Per desenvolupar el projecte, Glòria Oliva, va unir un seguit de dones

d'Acció Catòlica. Un grup cohesionat que encara avui es manté treballant per dur a terme el projecte de Mans Unides a Terrassa.

Per donar compte de com van ser aquells inicis, la Glòria recorda que en la primera col·lecta es va plantejar destinar els diners a comprar màquines de cosir per un poble de Càceres. Un objectiu que no va agradar gens al règim franquista que ho va parar de soca-rel. D'aquella primera col·lecta també en queda en la memòria el donatiu de 500 pessetes de l'Ajuntament de Terrassa. Bona mostra de com tiraven endavant aquestes primeres ONG del nostre país.

La Glòria Oliva afirma que, si no arriba a ser per la complicitat del seu marit, el Josep Boix, mai hauria pogut dur a terme la tasca dins de Mans Unides. Una afirmació que fa extensiva als marits de totes les seves companyes dins l'organització.

I no és per menys. Doncs recordem que la Glòria des que va concloure la carrera va dedicar tota la seva vida professional a l'ensenyament. Des de l'escola infantil fins a l'escola per adults, es va prendre la tasca d'educar com una vocació que, afirma, no sap si podria dur a terme amb els nens d'avui en dia.

Tampoc no està molt clar que molts dels d'aquí si ella continués exercint professionalment li poguéssim seguir el ritme. Doncs a la seva feina com a professora se li ha de sumar la tasca com a capdavantera de Mans Unides i també, com no, el paper com a mare de dos fills, un d'ells malauradament desaparegut als 28 anys.

I no ens creiem que això de la implicació en Mans Unides ha estat cosa d'una reunió a la setmana. La nostra terrassenca de l'any explica amb cara de preocupació com els hi costa a aquest nucli dur de l'organització a Terrassa trobar substituïts i substituïtes que continuïn amb el seu paper. Com diu ella, de voluntaris d'una tarda els que vulguis, però que hi dediquin les hores necessàries pocs.

I és que la Glòria s'ha passat anys i anys anant gairebé totes les tardes al despatx de Mans Unides, al carrer de l'Església, número 5. Al concloure la seva tasca com a mestra tocava posar-se a organitzar col·lectes, actes benèfics o sopars solidaris.

Des de Mans Unides es va iniciar la tradició del Festivals de música de cap d'any al Centre Cultural, on van arribar a portar actuacions molt destacades. La nostra terrassenca encara recorda com van aprofitar una actuació on van descobrir a Lluís Llach entre el públic per enredar-lo per venir a tocar a Terrassa. Segons explica eren uns altres temps on els esdeveniments solidaris no eren tan sovintejats i convèncer els músics perquè col·laboressin en la teva tasca no era tan difícil com en

l'actualitat.

Altres actes que han esdevingut tradició són el sopar de la fam, celebrat en diverses parròquies de Terrassa cada any amb aliments humils o les Conferències a l'Aula Gran. Unes trobades que han servit per conèixer de primera mà els projectes de Mans Unides per part dels seus mateixos protagonistes. Així han pogut trobar-se amb missioners i membres dels equips i els projectes pels quals recaptaven diners. A voltes, sense entendre's massa, doncs alguns han vingut a Terrassa només parlant anglès. En altres ocasions, però, trobant-se amb casualitats sorprenents. Doncs un cop se'ls va presentar un seminarista africà que parlava català i els hi va explicar que ell justament era del petit poble que estaven intentant ajudar aquell any.

Però aquesta no ha estat la única sorpresa per dedicar-se a Mans Unides. I així, s'han trobat més d'una vegada amb donacions increïbles. Durant alguns anys un donant anònim els avisava per telèfon que havia deixat un sobre amb 200.000 pessetes dins el local o, molt més recentment, una persona els hi ha deixat en herència 8.000 euros.

Donacions recollides des d'aquí, amb senzillesa i constància, que gràcies a la tasca de la Glòria Oliva i la resta de l'equip de Mans Unides han fet possibles centenars de projectes als països més necessitats. Horitzons llunyans on, la Glòria, en els viatges fets al llarg de la seva vida amb el seu marit, el Josep, han pogut comprovar sobre el terreny.

La Glòria afirma que actualment és més difícil treballar, en un moment on les iniciatives solidàries són moltes i sembla que Mans Unides, pel seu recorregut i història, ja tingui la feina feta i no necessiti un cop de mà. Però ella sembla disposada a seguir treballant i esforçant-se perquè des d'aquí, des de la nostra petita gran Terrassa, aixequem la vista i observem aquells altres horitzons on se'ns requereix la solidaritat.

Per aquesta fe i aquesta vocació d'ajuda, avui et diem Glòria Oliva, enhorabona Terrassenca de l'any 2011.